

1. Tarybinės literatūros svarbiausios ištekėjimai?

2. Tarybinės lietuvių literatūros periodizacija

3. Lietuviai poetai:

- a) senosios karto
- b) naujosios karto.

1. Lietuviškumas ir partisianas

2. 1918 metais buvo įkurta Tarybės valdžia Lietuvoje, bet dar bėdėsi.
Naujai atsirado lietuvių poety, kuri raiytojų. 1940 metais atstumus Tarybės valdžią Lietuvoje atradė nauji tarybiniai raiytojai. Jie daugiausiai buvo baričišnių raiytojai ir po Tarybės valdžios atkūrimo tapo raiščių, nekeičiočių Lietuvos, o taip laiko tarybiniais raiytojais.

3. a) Salomeja Beris, Venclova, T. Tiplytis, V. Maudvila.

b) K. Kubilius; Just. Marcinko ičius,

Vacys Reimeris; Mirelaitis 5

Namų darbas

25.10.01

Eilerastis parodintas „Manno teivynė“, tame raišta pasakojama apie tai, kad rašytojo išgyvenimus, apie tai, kad poetas dideliojasi turinčiam savo teivyną. Eilerastyje labai gražiai abdauojamas pasidediniavimas Teivynui. Teivynė poetų iðdicius - „Tai girių, kalnai, kloniai, tai Nemunas, sesupe ir Dubysa, tai miestai, kaimai ir Darbo žmonės“. Nemunas- tai župė, kuris eino visi lietuvių, tai „upės Tevas“. Nardindamas buo mūres teivynę junti, jis styrina jausmus. Šioje strofijoje aprasomi mūsų lečių žmogus, ir penki gauta. Ir su metafora išteviuoti V. Montvila raišo apie mūlę ir net priaunkimo dėl Teivynės labai. Stai

lith
lyt
vad
sitos eilutes: „nors mano laimi uilejė jos žūty, o ja naktis tamsiausias iškeletinis, jos vargo žodžiuose ats manu bėpu; jos braujas - manu erayas.“

O treicioseos strofos žodžiai:

„Be jos aš bučiam vienas,
kaip lealinys, kalinime atskirtas
kaip žiedas, eisdintis užlaužtas nuo
kerbamieno,
kaip pankstis be sparnu užnėta,
iš alkoma Tevynei netektinas.^{myrys su Šerpa}
O štai štai žodžiai!

„...Yg visada karštai mylisiu,
nors mano laimi uilejė jos žūty,
su ją halėtis tamsiausias iškeletinis,

O štai štai žodžiai:

„...Nieks neperskirs nūs braugios draugystei:
nei dykadtmonių ronų leboujančios gaujos,
nei kruvinos vergijos rykstei. —^{pasirypimas}
O jan ūtai žodžiai ^{pasirodymas} ~~pasirodymas~~ ^{žydas}
partijai, kurio uiks neįstengti palaužti,
jokios negaudos. Tai pasirypimas leivoti

už savo darbo imonius geresnį gyvenimą,
už partijos išitikinimus. O ypač eilė-
račio jaunyming stampą kelia sič pasi-
kartojojantys posekiai: „Teivyno aš turiu.“
Tai tarsi didiciavimasis ja, griniuimas
apie tai, kad poetas turi savo gergys,
& Teivynę.

¶ Šios tipų pavadinimai, pabėžice
krasto graži,

Klo Namus dėrbas
Salomeja Nėris „Gržiniu“

95.010.01.

Šis eilėraštis parasytas labai poetiskai,
feli panaudojama daug jame uinių.
Ir jamė atsispindi sakinys aš karid
gyvenimes, jis fronte ir trolieta būk
vienu , kad greičiau atėtys algai
laukta pergale, kad jo namuose
bankty mylimojų, ir jo neižmūritus,
reportaide tu.

Jan pacioje pirmoje strofoje pasa-
kojama apie pavasarij, aš eči , jo